

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Nej, men vi stemte heller ikke imod, og det gjorde vi ikke, fordi der selvfølgelig var en masse positive aspekter i integrationsloven. Men det, der var hele problemet, var jo, at man sandsynligvis på grund af Det Radikale Venstre – det må regeringen afgøre internt – ikke tog det berømte spadestik helt ned, og det vil sige, at man ikke fik løst boligkravsproblemet.

Det, vi diskuterer i dag, er jo hele problematikken med, at hvis man eksempelvis inviterer sine slægtninge hertil, så har man ikke forudsætningerne økonomisk og boligmæssigt for at forsørge dem, og dér stillede vi sammen med Venstre et ultimativt krav om, at der skulle være et boligkrav med, men det ville regeringen ikke levere, og derfor kunne vi ikke stemme for den lov.

Det viser med al ønskelig tydelighed det, jeg har stået og talt om her, nemlig at regeringen enten ikke har evnen eller i hvert fald ikke viljen til at løse de konkrete problemer. Den tror, det nok skal gå.

Selvfølgelig skal man her have en kravrettheds-diskussion, og den er også på vej nu, og det hænger meget sammen, men man har altså ikke været villig nok til at tage den. Vi har altså på den måde en konservativ regering, som ikke tør de nødvendige ændringer, og som tror, at det bestående er godt nok.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg vil slet ikke forsøge at piske en stemning op mellem De Radikale og De Konservative med de her små spørgsmål, men jeg vil bare lige for historieskrivningens skyld gøre opmærksom på, at stramninger omkring boliglovgivning er en del af udlændingelovgivningen. Det er nemlig ikke en del af integrationsloven, og Det Konservative Folkeparti stemte for samtlige stramninger sidste år, men undlod at stemme for integrationsloven, som jeg synes er det væsentligste bidrag i dette århundrede til at få en bedre integration etableret i det her land.

Margrete Auken (SF):

Da jeg skulle finde ud af, hvad det var, denne her forespørgsel gik ud på, måtte jeg ned og grave i Dansk Folkepartis pressemeddelelser, og det var en forholdsvis snasket beskæftigelse, men så kom jeg jo frem til, hvad det er for et

billede, Dansk Folkeparti har, ikke specielt af muslimerne, men af danskerne.

Og når jeg sagde før, at det, der truer dansk kultur, er Dansk Folkeparti, så er det måske, fordi man beskriver danskerne som snæversynede, smålige, skræmte ved andre, kulturracistiske og med en religion, hvis afstumpethed ligger meget fjernt fra kristendommen, også den almindelige folkekirkelige kristendom, der ellers ikke ved så frygtelig meget. Og hvis det billede af danskerne bliver tegnet meget, hvis man altid taler ned til det laveste i mennesker i stedet for at tale op til noget af det smukke i folk, så kan man jo risikere, at folk bliver lavsindede.

Derfor er det så vigtigt, at vi taler op til hinanden, og så kan man selvfølgelig bebrejde mig, at jeg ikke prøver at tale mere op til det bedste i Dansk Folkeparti. Jeg prøver, så godt jeg kan, og vil nu så også prøve at sige, at hvis man virkelig er interesseret i denne her samtale, i at vide noget om, hvad f.eks. en religionsamtale går ud på, hvis man f.eks. som jeg – nu snakker jeg på egne og ikke på partiets vegne – meget gerne så, at alle disse mennesker blev kristne, og det så jeg da gerne, så er en vigtig forudsætning for kristen mission, at man forstår, hvem de andre er, at man udviser respekt og agtelse for de andre, kender deres tankeverden, kender deres forventninger, sådan at man kan komme til at tale med hinanden og ikke begynder dér, hvor man er rasende uenig, men begynder dér, hvor man har ting tilfælles.

Når vi er i en dårlig situation i Danmark med vore muslimer, og når jeg i et kirkeligt program i radioen har sagt, at vi har for få muslimer – hr. Peter Skaarup behøver ikke synes, det er nogen større sensation, men jeg har faktisk sagt det, hvor der var mange hundrede tusinde lyttere på – så skyldes det faktisk, at jeg mener det. Hvis vi skal i gang med denne her religionsamtale, skal der udvikles så meget af en dansk islam, at vi kan nå hinanden.

Det er faktisk et problem, at f.eks. imamerne, der kommer hertil, på grund af den danske udlændingelovgivning bliver sendt hjem, inden de har nået at opdage, hvad det går ud på, og at vi ikke har en dansk imamuddannelse, sådan at vi også kan få en ordentlig intellektuel islam.

Jeg ved, at det er et problem for en række muslimer, som siger, at det er noget af det, de mangler. Og det er noget af det, vi har fået bud på – om det så skal være til kulturministeren eller undervisningsministeren, vi skal sende det